

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.52. Nicephori fata. Michael Curopalata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

bus Commentariis Clericorum illius ævi Sæculum IX.
mores & Imperatoris pietatem cognoscere datur. A. C. 811.

Ad idem tempus refertur Epistola Encyclica a Carolo ad omnes Regni sui Archiepiscopos missa, cujus extat exemplar ad Odilbertum Mediolanensem directum. Scimus etiam Imperatorem similes Epistolas ad Magnum Archiepiscopum Senonensem, Joannem Arelatensem, Amalarium Trevirensis, & Leidradum Lugdunensem dedisse. Quemlibet Archiepiscopum rogat, ut sibi explicet, quomodo ipse & Suffraganei ipsius Presbyteros & populum in explanatione requisitorum ad Baptismum erudiant. Cur infans prius Catechumenus efficiatur, quid sit Scrutinium, quæ explicatio Symboli, quid rei sint Renuntiatio, Exorcismi, & ceteræ Cæremoniæ in Baptismo adhiberi solitæ.

§. LII.

Nicephori fata. Michael Curopalata.

Interim in Oriente avaritia & impietas
Nicephorum probis omnibus invisum
Z z 5 reddi-

la Monachi vixissent in Gallia, priusquam Regula S. Benedicti in ea tradita fuisset, cum legamus & S. Martinum & Monachum fuisse, & sub se Monachos habuisse, qui multo ante S. Benedictum fuit. Tom. IV. Act. Conc.

Sæculum IX. reddiderant. Manichæorum seu Pauli-
 A. C. 811. cianorum, qui in Phrygia & Lycaonia
 Theoph. an. haud procul a patria ipsius erant, ami-
 9. p. 413. cus addictissimus, eorum oraculis & su-
 Sup. n. 25. perstitutionibus usque adeo delectabatur,
 v. Prud. ut cum Bardanes Patricius proclamatus
 Peri. Steph. fuisset Imperator, illius Sectæ homines
 hymn. 10. advocaret, qui æmulum suis præstigiis
 vers. 1010. dejicerent. Taurum alligatis ad palum
 ferreum cornibus, depresso in fossam ca-
 pite, mugientem, seque in cœno volu-
 tantem maectari jussit; quod antiquæ su-
 perstitutionis genus a Persis ortum in Græ-
 ciam delatum fuerat. Togam quoque
 Bardanis sibi allatam, inversam commoli
 præcepit, putans, id ad eum debellan-
 dum multum profuturum. Itaque Ma-
 nichæi, quibus licentiam in suo Imperio
 libere comœandi dedit, levioris ingenii
 Christianos multos seduxerunt. Ipse
 partes cujusdam Nicolai pseudomonachi
 prope locum *Exocion* habitantis, qui
 cum aliquot sociis blasphemias in Sacras
 Imagines evomebat, tueri cœpit, ejus-
 que audaciam a Patriarcha coerceri ve-
 tuit. Quippe rixas inter Christianos
 ortas fovebat, ne vacaret ipsius Impera-
 toris impietatem arguere. Militiæ Du-
 cibus mandabat, ut Clericos & Episco-
 pos mancipiorum loco haberent, & suo
 arbitrio in Domibus Episcoporum & in
 Monasteriis diversoria sibi deligerent.
 Illos,

Cang. C. P.
 II. p. 171.
 Goar. in
 Theoph. p.
 150.

p. 414.

Illos, qui olim Deo dona aurea & argentea obtulerant, vituperabat, & Bona Ecclesiis consecrata in usus profanos converti præcipiebat. Nullum Imperatorum Antecessorum suorum artem regnandi calluisse jactitabat, & nullum Numen nullam potestatem agnoscebat superiorem Principe, qui bene regnare didicisset.

Anno octingentesimo octavo Regni ejus sexto multorum conjuratione in non leve periculum adductus est. Conscii fuere Episcopi, Monachi, & tres magnæ Ecclesiæ ministri Syncellus, Sacellanus, & Tabularum Custos, quos Nicephorus pari rigore ac Sæculares, nempe flagris, proscriptione & subtractis bonis punivit. Præter alias plures exactiones insolitas anno Regni sui octavo recenseri jussit piorum locorum incolas, orphanorum, peregrinorum, senum hospitia, Ecclesias, Monasteria a Cæsaribus fundata, atque in singulos focos tributum a primo Regni sui anno imperavit. Prædiis optimis ipse Oeconomus suos constituit, & ex agris, quos possidebant, tantum exegit in omni pensionum genere, ut reddituum alterum tantum dare cogerentur. Tandem anno octingentesimo undecimo Mense Majo Constantinopoli discedens, moturus in Bulgaros Nicetæ Patritio & Logothetarum præfecto impera-

Sæculum IX.
A. C. 811.

Theoph. p.
409.

p. 402.

Theoph. an.
9. p. 414.

Sæculum IX. peravit, ut tributa ab Ecclesiis & Monasteriis solito majora exigeret, cumque A. C. 811. Theodosius Patritius Purpuratorum fidiſſimus objiceret: *Auguſte! ab omnibus devovemur, & ſi nos fortuna feſellerit, in interitu noſtro cuncti lætabuntur.* Nicephorus reſpondit: *Induravit cor meum Deus; nulla ſalus ſperanda illis, qui ſub manu mea ſunt. Nihil aliud a Nicephoro quam quod jam oculis vides exſpecta.*

vit. Theod. 53 Priuſquam iter ingrederetur, miſſis viris Magiſtratu ſpectatis, ad vincendum S. Theodori animum ultimum conatum adhibuit. Reſpondit Theodorus oratione ad Imperatorem quaſi præſentem directa: *Utinam te penituiſſet mali facti, & non omne remedium repuliſſes. Quia vero non ſolus in exitium ruis, ſed etiam alios tecum trabis, oculus, qui omnia videt, tibi denunciât, te ab hac profectione non rediturum.*

Theodori
Studitæ Va-
ticinium.

Th. p. 415. Vera dixiſſe Theodorum eventus docuit; cum enim Bulgariam intraſſet, viribus ſuperior, & Crumnum illius nationis Regem, pacem rogantem, ſapius repuliſſet, ab eo ipſo, cui deſperatio audaciſſimum ſuggeſſerat conſilium, in ſuo tabernaculo incluſus, & interfectus eſt, die Veneris vigintiſima quinta Julii anno octingentiſimo undecimo, Indictione quarta, poſtquam annis octo & menſibus novem

novem imperasset. Caput Imperatoris a corpore divulsum Bulgaris ludibrio fuit, eorumque Rex Crumnus ex cranio poculum sibi parari iussit, quo in conviviis pro antiquo Scytharum more uteretur. Multi Patricii in pugna illa cæsi, atque totius Christiani exercitus robur cecidit. Ingens etiam captivorum numerus fuit, quos Bulgari etiamnum Infideles ad abjiciendam fidem Christianam cogere volentes variis affecerunt tormentis. Aliqui capite plexi, suspensi alii, alii sagittis trajecti, reliqui in carceribus extincti sunt.

Ecclesia horum Martyrum memoriam vigesima tertia Julii celebrat. Prima die ejusdem mensis Græci memoriam agunt Petri Patricii, qui illo etiam tempore captus, cum postea Barbarorum manus effugisset, vitam Monasticam amplexus in montem Olympum secessit cum S. Joannicio, quo fatis functo, Constantinopolim reversus in Ecclesia, quam in loco, *Evander*, dicto ædificaverat, mansit, ibique virtutibus & miraculis illustris e vita migravit.

Illico Stauratius Nicephori filius Imperator salutatur. Quia vero omnes perspiciebant, eum ex vulnere accepto moriturum, elapsis duobus mensibus, Imperator proclamatus est Michael Curopalata cognomento *Rangabes*, qui Pro-

Sæculum IX.

A.C. 811.

v. The. Stud.

Herodot. lib.

IV. c. 65.

Menol. 23.

Jul. Mart.

Rom. id Me-

mol. I. Jul.

Th. ibid.

copiam

Sæculum IX.
A. C. 811. copiam Nicephori filiam Stauratii sororem in matrimonium acceperat. Publice ejus electio denunciata est die Jovis, secunda Octobris, Indictione quinta, eodem anno octingentesimo undecimo, & ipse eadem die in suggestu magnæ Ecclesiæ coronatus a Nicephoro Patriarcha, qui eum prius compulerat, ut datis litteris promitteret, se Fidem Orthodoxam conservaturum, sanguinem Christianorum non effusurum, Clericos Monachosque honeste & benigne habiturum.

Stauratius omnium ope destitutus comam totondit & habitu Monastico de manu Simeonis Propinqui sui accepto undecima Maji sequentis e vulnere decessit. (*)

Michaellem Imperatorem munificentiæ & animus liberalis commendabant. Cum coronaretur, Patriarchæ quinquaginta libras auri, & Clericis viginti quinque dedit, populum quoque multis largitionibus sibi demereri studuit, ut partem eorum, quæ Nicephorus abstulerat, redderet. Virum præterea Catholi-

(*) Quæ sequuntur in hoc Paragrapho, & totum Paragraphum sequentem Interpres Protestans omisit. Forte ideo, quia inde Communio Ecclesiæ Constantinopolitanæ cum Romana demonstratur.

tholicum & Religionis amantem Schisma Ecclesiæ Constantinopolitanæ turbabat; hinc Patriarcham omnesque qui ad pacem reducendam quidquam conferre poterant, hortari non cessavit, donec eos Platoni, Theodoro Studitæ & fratri ejus Josepho Archiepiscopo Thesalonicensi, quos ab exilio revocavit, reconciliasset. Præcipua pacis conditio fuit, ut Josephus Presbyter & Oeconomus pelleretur, qui secundo ab Ecclesia ejectus est. Leo Papa hanc pacem datis litteris approbavit, nam illius quoque Auctoritate ad eam revehendam Imperator usus fuerat. Porro cuidam Abbati, nomine Antonio, cunctanti & adhuc in carcere remanenti scripsit Theodorus; ne dubitaret, ad Communionem Patriarchæ redire, quocum ipse jam nunc sincera mente communicaret.

§. LIII.

Nicephorus Patriarcha Papæ scribit.

Annis quinque & ultra, ex quo Nicephorus Sedi Patriarchali Constantinopolitanæ fuisset admotus, necdum Epistolam Synodicam pro more ad Papam dederat, quod ne id faceret, a Nicephoro Imperatore prohiberetur. Tunc igitur huic satisfecit officio, cum Imperator